

Libris.ro

Respect pentru oameni și cărti

Cele mai frumoase ...

Povestiri

BIBLIOGRAFIE ȘCOLARĂ RECOMANDATĂ

CUPRINS

Povestea unui om leneș de Ion Creangă	4
Moș Ion Roată (Anecdotă) de Ion Creangă	8
Ioan Roată și Vodă Cuza de Ion Creangă.....	15
Hagi-Tudose de B. Șt. Delavrancea	24
Bunicul de B. Șt. Delavrancea	49
Bunica de B. Șt. Delavrancea	55
D-l Goe... de I. L. Caragiale	62
Vizită... de I. L. Caragiale	71
Cioc! Cioc! Cioc! de Emil Gârleanu	79
Când stăpânul nu-i acasă! de Emil Gârleanu	84
Fricosul de Emil Gârleanu	88
Calul de Emil Gârleanu	91

POVESTEUA UNUI OM LENEŞ

de Ion Creangă

ică era odată într-un sat un om grozav de leneş; de leneş ce era, nici îmbucătura din gură nu şi-o mesteca. Şi sătenii, văzând că acest om nu se dă la muncă nici în ruptul capului, hotărâră să-l spânzure, pentru a nu mai da pildă de lenevire şi altora. Şi aşa, se aleg vreo doi oameni din sat şi se duc la casa leneşului, îl umflă pe sus, îl pun într-un car cu boi, ca pe un butuc nesimţitor, şi hai cu dânsul la locul de spânzurătoare!

Aşa era pe vremea aceea.

Pe drum se întâlnesc ei cu o trăsură în care era o cucoană. Cucoana, văzând în carul cel cu boi un om care sămăna a fi bolnav, întrebă cu milă pe cei doi țărani, zicând:

– Oameni buni! Se vede că omul cel din car e bolnav, sărmanul, şi-l duceţi la vro doftoroaie undeva, să se caute.

– Ba nu, cucoană, răspunse unul din țărani; să ierte cinstiță fața dumneavoastră, dar aista e un leneş care nu credem să fi mai având păreche în lume, şi-l ducem la spânzurătoare, ca să curățim satul de-un trândav.

— Alei! oameni buni, zise cucoana înfiorându-se; păcat, sărmanul, să moară ca un câne, fără de lege! Mai bine duceți-l la moșie la mine; iacătă curtea pe costișa ceea. Eu am acolo un hambar plin cu posmagi, ia aşa, pentru împrejurări grele, Doamne fereşte! A mâncă la posmagi ș-a trăi și el pe lângă casa mea, că doar știu că nu m-a mai pierde Dumnezeu pentr-o bucătică de pâne. Dă, suntem datori a ne ajuta unii pe alții.

— I-auzi, măi leneșule, ce spune cucoana: că te-a punе la coteț, într-un hambar cu posmagi, zise unul dintre săteni. Iaca peste ce noroc ai dat, bată-te întunericul să te bată, uriciunea oamenilor! Sai degrabă din car și mulțămește cucoanei că te-a scăpat de la moarte șai dat peste belșug, luându-te sub aripa dumisale. Noi gândeam să-ți dăm spon și frângchie. Iar cucoana, cu bunătatea dumisale, îți dă adăpost și posmagi; să tot trăiești, să nu mai mori! Să-și puie cineva obrazul pentru unul ca tine și să te hrănească ca pe-un trântor, mare minune-i și asta! Dar tot de noroc să se plângă cineva... Bine-a mai zis cine-a zis că „Boii ară și caii mănâncă“. Hai, dă răspuns cucoanei, ori aşa, ori aşa, că n-are vreme de stat la vorbă cu noi.

— Dar muietă-s posmagii? zise atunci leneșul, cu jumătate de gură, fără să se cărneaescă din loc.

— Ce-a zis? întrebă cucoana pe săteni.

— Ce să zică, milostivă cucoană, răspunde unul. Ia, întreabă, că muietă-s posmagii?

— Vai de mine și de mine, zise cucoana cu mirare, încă asta n-am auzit! Da' el nu poate să și-i moaie?

– Auzi, măi leneșule: te prînzi să moi posmagii singur, ori ba?

– Ba, răspunse leneșul. Trageți mai bine tot înainte! Ce mai atâta grijă pentru astă pustie de gură!

Atunci, unul din săteni zise cucoanei:

– Bunătatea dumneavoastră, milostivă cucoană, dar degeaba mai voiți a strica orzul pe gâște. Vedeți bine că nu-l ducem noi la spânzurătoare numai aşa, de flori de cuc, să-i luăm năravul. Cum chitiți? Un sat întreg n-ar fi pus oare mâna de la mâna ca să poată face dintr-însul ceva? Dar ai pe cine ajuta? Doar lenea-i împărăteasă mare, ce-ți bați capul!

Cucoana, atunci, cu toată bunavoință ce avă, se lehămentește și de binefacere. și de tot, zicând:

– Oameni buni, faceți dar cum v-a lumina Dumnezeu!

Iar sătenii duc pe leneș la locul cuvenit și-i fac felul.

Și iaca aşa au scăpat și leneșul acela de săteni, și sătenii aceia de dânsul.

Mai poftească de-acum și alți leneși în satul acela, dacă le dă mâna și-i ține cureaua.

Ș-am încălecat pe-o să și v-am spus povestea aşa.